

**SF1681 LINJÄR ALGEBRA, FORTSÄTTNINGSKURS
FÖRELÄSNING 2**

DAVID RYDH

2. LINJÄRA AVBILDNINGAR OCH OPERATORER**Målet för idag.**

- Repetition från SF1672 Linjär algebra när det gäller
 - Linjära avbildningar
 - Matriser för linjära avbildningar
 - Basbyte för linjära avbildningar
 - Kärna och bild
- Nya perspektiv
 - Operatorer på oändligdimensionella vektorrum

Linjär avbildning.**Definition 2.1.** En *linjär avbildning* är en funktion $L: V \rightarrow W$ som uppfyller

- $L(\mathbf{x} + \mathbf{y}) = L(\mathbf{x}) + L(\mathbf{y}), \quad \forall \mathbf{x}, \mathbf{y} \in V.$
- $L(a\mathbf{x}) = aL(\mathbf{x}), \quad \forall \mathbf{x} \in V \text{ och alla skalärer } a.$

Anmärkning 2.2. Vi säger att L *respekterar* addition och multiplikation med skalär.*Anmärkning 2.3.* En linjär avbildning $L: V \rightarrow W$ är unikt bestämd av sina värden på en bas för V .**Exempel 2.4** (Linjära avbildningar). Några linjära avbildningar

- (1) Derivation $L = d/dx$ ger en linjär avbildning

$$\frac{d}{dx}: \mathbb{R}[x] \rightarrow \mathbb{R}[x], \quad \text{eller} \quad \frac{d}{dx}: C^1(\mathbb{R}) \rightarrow C(\mathbb{R})$$

- (2) $L: M_n(k) \rightarrow M_n(k), L(A) = A + A^T$, där $M_n(k)$ är alla $n \times n$ -matriser med koefficienter i k .

- (3) Restriktion $L: C(\mathbb{R}) \rightarrow C([0, 1])$.

Exempel 2.5 (Vektorrummet av linjära avbildningar). Summan av linjära avbildningar är linjära och vi kan multiplicera dem med skalärer. $\text{Hom}_k(V, W)$ är vektorrummet av alla linjära avbildningar $L: V \rightarrow W$. Notera att $\text{Hom}_k(k^n, k^m)$ är vektorrummet $M_{m,n}(k)$ av $m \times n$ -matriser.Sammansättning av linjära avbildningar är linjära $L_2 \circ L_1: V \rightarrow U$ om $L_1: V \rightarrow W$ och $L_2: W \rightarrow U$. Detta ger en avbildning $\text{Hom}_k(V, W) \times \text{Hom}_k(W, U) \rightarrow \text{Hom}_k(V, U)$.

Isomorfi.

Definition 2.6. En *isomorfi* mellan vektorrum är en linjär avbildning som är *bijektiv*, dvs *injektiv* (ett-till-ett) och *surjektiv* (på).

Om $V \rightarrow W$ är en isomorfi så skriver vi $V \xrightarrow{\cong} W$ eller enbart $V \cong W$.

Sats 2.7. Ett val av en bas $\mathcal{B} = \{\mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_n\}$ för V ger en isomorfi

$$k^n \cong V$$

eller mer allmänt

$$k^{\oplus \mathcal{B}} = \bigoplus_{\mathbf{b} \in \mathcal{B}} k \cong V$$

om \mathcal{B} inte är ändlig.

Bevis. $\{a_{\mathbf{b}}\}_{\mathbf{b} \in \mathcal{B}} \mapsto \sum_{i \in \mathcal{B}} a_{\mathbf{b}} \mathbf{b}$ ger en avbildning $k^{\oplus \mathcal{B}} \rightarrow V$ som är injektiv eftersom \mathcal{B} är linjärt oberoende och surjektiv eftersom \mathcal{B} spänner upp V . \square

Exempel 2.8. Basen $\{1, x, x^2, \dots, x^n\}$ ger en isomorfi $L: k^{n+1} \rightarrow k[x]_{\leq n}$ som definieras av $L((a_0, a_1, \dots, a_n)) = a_0 + a_1x + a_2x^2 + \dots + a_nx^n$.

Exempel 2.9. Om V och W är delrum till U så har vi en linjär avbildning $L: V \oplus W \rightarrow U$ som definieras av $L((\mathbf{v}, \mathbf{w})) = \mathbf{v} + \mathbf{w}$. Avbildningen L är en isomorfi precis när U är en inre direkt summa av V och W . Att L är bijektiv betyder ju att för varje vektor $\mathbf{x} \in U$ finns ett unikt element $(\mathbf{v}, \mathbf{w}) \in V \oplus W$ sådant att $\mathbf{x} = \mathbf{v} + \mathbf{w}$.

Exempel 2.10 (Isomorfi). $V \oplus W \cong W \oplus V$ genom $(x, y) \mapsto (y, x)$.

Matriser för linjära avbildningar.

Definition 2.11. Låt $L: V \rightarrow W$ vara en linjär avbildning. Om $\mathcal{B} = \{\mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_n\}$ är en bas för V och $\mathcal{D} = \{\mathbf{d}_1, \dots, \mathbf{d}_m\}$ är en bas för W så kan vi skriva

$$L(\mathbf{b}_j) = \sum_{i=1}^m a_{ij} \mathbf{d}_i, \quad j = 1, 2, \dots, n.$$

Detta bestämmer en matris $[L]_{\mathcal{D}\mathcal{B}} = (a_{ij})$ sådan att

$$[L(\mathbf{v})]_{\mathcal{D}} = [L]_{\mathcal{D}\mathcal{B}} [\mathbf{v}]_{\mathcal{B}}.$$

för alla $\mathbf{v} \in V$.

Se Sadun, Thm. 3.1 för en mer precis formulering.

Anmärkning 2.12. Om V och/eller W är oändligt dimensionella, och vi har baser $\mathcal{B} = \{\mathbf{b}_j\}_{j \in J}$ och $\mathcal{D} = \{\mathbf{d}_i\}_{i \in I}$ så får vi fortfarande

$$L(\mathbf{b}_j) = \sum_{i \in I} a_{ij} \mathbf{d}_i, \quad j \in J.$$

Då blir $[L]_{\mathcal{D}\mathcal{B}} = (a_{ij})$ en oändligt stor matris.

Exempel 2.13. Låt $k[x]$ vara vektorrummet av polynom med koefficienter i k . Då är $\mathcal{B} = \{1, x, x^2, \dots\}$ en bas för $k[x]$.

- Matrisen A för $\frac{d}{dx}: \mathbb{R}[x] \rightarrow \mathbb{R}[x]$ med avseende på basen \mathcal{B} ges av $A_{i,j} = j\delta_{i,j-1}$, för alla $i, j \geq 0$.

$$\begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & \cdots \\ 0 & 0 & 2 & 0 & 0 & \cdots \\ 0 & 0 & 0 & 3 & 0 & \cdots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 4 & \cdots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \ddots \end{bmatrix}$$

Samma formel *definierar* derivation för alla kroppar k .

- Matrisen B för $ev_2: k[x] \rightarrow k = k^1$, där $ev_2(f) = f(2)$ (evaluera polynomet i $x = 2$) ges av $B_{0,j} = 2^j$ för alla $j \geq 0$.

$$[1 \quad 2 \quad 4 \quad 8 \quad \cdots]$$

Observera att i dessa exempel indexerar vi matriserna med rader 0, 1, 2 och kolumner 0, 1, 2. Naturligt eftersom första basvektorn är x^0 , andra x^1 osv.

Basbyte för linjära avbildningar.

Sats 2.14 (Sadun, Thm. 3.3). Om $P_{\mathcal{D}'\mathcal{D}}$ ger basbyte på W och $P_{\mathcal{B}\mathcal{B}'}$ ger basbyte på V får vi

$$[L]_{\mathcal{D}'\mathcal{B}'} = P_{\mathcal{D}'\mathcal{D}}[L]_{\mathcal{D}\mathcal{B}}P_{\mathcal{B}\mathcal{B}'}$$

Bevis. Betrakta diagrammet

$$\begin{array}{ccccccc} V & \xrightarrow{\cong_{\mathcal{B}'}} & k^n & \xrightarrow{P_{\mathcal{B}\mathcal{B}'}} & k^n & \xleftarrow{\cong_{\mathcal{B}}} & V \\ \downarrow L & & \downarrow [L]_{\mathcal{D}'\mathcal{B}'} & & \downarrow [L]_{\mathcal{D}\mathcal{B}} & & \downarrow L \\ W & \xrightarrow{\cong_{\mathcal{D}'}} & k^m & \xleftarrow{P_{\mathcal{D}'\mathcal{D}}} & k^m & \xleftarrow{\cong_{\mathcal{D}}} & W \end{array}$$

Här betecknar $\cong_{\mathcal{B}}$ isomorfin $V \rightarrow k^{\oplus \mathcal{B}}$ som ges av basen \mathcal{B} etc. □

Operatorer. Har vi en *operator* $L: V \rightarrow V$ kan vi välja samma bas för både källan och målet. Vi skriver då $[L]_{\mathcal{B}}$ istället för $[L]_{\mathcal{B}\mathcal{B}}$. Har vi två baser \mathcal{B} och \mathcal{D} så blir alltså basbytet:

$$[L]_{\mathcal{B}} = P_{\mathcal{B}\mathcal{D}}[L]_{\mathcal{D}}P_{\mathcal{D}\mathcal{B}}$$

Notera att $P_{\mathcal{D}\mathcal{B}} = (P_{\mathcal{B}\mathcal{D}})^{-1}$. Låter vi $A = [L]_{\mathcal{B}}$, $D = [L]_{\mathcal{D}}$ och $P = P_{\mathcal{B}\mathcal{D}}$ så får vi:

$$A = PDP^{-1}.$$

Vi säger att A är D konjugerat med P . Detta känner vi igen som diagonalisering när D är en diagonalmatris. Då är kolumnerna i P egenvektorer till A och vektorerna i \mathcal{D} är egenvektorer till L . Vi återkommer till detta nästa föreläsning.

Kärna och bild.

Definition 2.15. Låt $L: V \rightarrow W$ vara en linjär avbildning.

- *Kärnan*, $\ker(L) \subseteq V$, ges av

$$\ker(L) = \{\mathbf{x} \in V : L(\mathbf{x}) = \mathbf{0}\}$$

- *Bilden*, $\operatorname{im}(L) \subseteq W$, ges av

$$\operatorname{im}(L) = \operatorname{Range}(L) = \{L(\mathbf{x}) : \mathbf{x} \in V\}$$

Sats 2.16 (Sadun, Thm. 3.4). $\ker(L) \subseteq V$ och $\operatorname{im}(L) \subseteq W$ är delrum.

Bevis. Vi behöver visa att $\ker(L)$ och $\operatorname{im}(L)$ är slutna under addition och multiplikation med skalär:

- Om $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \ker(L)$ är $L(\mathbf{x} + \mathbf{y}) = L(\mathbf{x}) + L(\mathbf{y}) = \mathbf{0} + \mathbf{0} = \mathbf{0}$, så $\mathbf{x} + \mathbf{y} \in \ker(L)$.
- Om $\mathbf{x} \in \ker(L)$ och $a \in k$ är en skalär så är $L(a\mathbf{x}) = aL(\mathbf{x}) = a \cdot \mathbf{0} = \mathbf{0}$, så $a\mathbf{x} \in \ker(L)$.
- Om $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \operatorname{im}(L)$ finns $\mathbf{x}', \mathbf{y}' \in V$ med $L(\mathbf{x}') = \mathbf{x}$ och $L(\mathbf{y}') = \mathbf{y}$. Då är $\mathbf{x} + \mathbf{y} = L(\mathbf{x}') + L(\mathbf{y}') = L(\mathbf{x}' + \mathbf{y}') \in \operatorname{im}(L)$.
- Om $\mathbf{x} \in \operatorname{im}(L)$ finns $\mathbf{x}' \in V$ med $L(\mathbf{x}') = \mathbf{x}$ och $a\mathbf{x} = aL(\mathbf{x}') = L(a\mathbf{x}') \in \operatorname{im}(L)$ för alla skalärer $a \in k$. □

Exempel 2.17 (Kärna och bild). Låt $k = \mathbb{R}$ eller \mathbb{C} .

- (a) Om $L = \frac{d}{dx}: k[x] \rightarrow k[x]$ är derivering av polynom så får vi att kärnan

$$\ker(L) = \{p(x) : p'(x) = 0\} = \{a : a \in k\}$$

består av de konstanta polynomen. Bilden är $\operatorname{im}(L) = k[x]$ eftersom alla polynom har en primitiv funktion. Det räcker att se att baselementen ligger i bilden för att se att L är surjektiv och vi har $L\left(\frac{x^{n+1}}{n+1}\right) = x^n$, för alla $n \geq 0$.

- (b) Om $M_n(k)$ är vektorrummet av $n \times n$ -matriser med element i k och $L: M_n(k) \rightarrow M_n(k)$ ges av $L(A) = A + A^T$ får vi att kärnan

$$\ker(L) = \{A \in M_n(k) : A + A^T = 0\} = \{A \in M_n(k) : A^T = -A\}$$

är rummet av alla *skev-symmetriska* eller *anti-symmetriska* matriser. Bilden ges av

$$\operatorname{im}(L) = \{A + A^T : A \in M_n(k)\} = \{A \in M_n(k) : A^T = A\}$$

dvs alla *symmetriska* matriser. Detta eftersom $A + A^T$ är symmetrisk, då $(A + A^T)^T = A^T + A = A + A^T$ och varje symmetrisk matris A avbildas på $2A$ genom L .

Rang och injektivitet.

Definition 2.18. *Rangen* av en linjär avbildning $L: V \rightarrow W$ är dimensionen av bilden $\operatorname{im}(L)$, dvs

$$\operatorname{rk}(L) = \dim \operatorname{im}(L).$$

Anmärkning 2.19. Rangén kan vara ändlig även om V och W är oändligdimensionella.

Sats 2.20 (Dimensionssatsen, Sadun, Thm. 3.7). *Låt $L: V \rightarrow W$ vara en linjär avbildning. Om $\dim V < \infty$ så är*

$$\dim \ker L + \dim \operatorname{im} L = \dim V.$$

Anmärkning 2.21. Dimensionen av kärnan kallas ibland för “nullity” på engelska.

Sats 2.22 (Sadun, Thm. 3.5). *$L: V \rightarrow W$ är injektiv (ett-ett) om och endast om $\ker(L) = \{0\}$.*

Bevis. $L(\mathbf{x}) = L(\mathbf{y}) \iff L(\mathbf{x} - \mathbf{y}) = \mathbf{0} \iff \mathbf{x} - \mathbf{y} \in \ker(L)$. □

Sats 2.23 (ungefär Sadun, Thm. 2.5). *Låt V vara ett vektorrum av dimension $n < \infty$ med någon bas \mathcal{B} . Låt $L: V \rightarrow V$ vara en operator med matris $A = [L]_{\mathcal{B}}$. Följande påståenden är ekvivalenta*

(1a) L är injektiv.

(1b) $\ker L = \{0\}$.

(2a) L är surjektiv.

(2b) $\operatorname{rk} L = n$.

(3) $\det A \neq 0$.

(4) A är rad-ekvivalent med identitetsmatrisen I_n .

Bevis. (1a) \iff (1b) är föregående sats. (2a) \iff (2b) följer av definitionen av rangen. Gauss–Jordan-eliminering bevarar rangen så (2b) \iff (4). Gauss–Jordan-eliminering bevarar determinanten upp till multiplikation med noll-skild skalär så (4) \iff (3). □

Exempel 2.24 (Oändligdimensionella rum). Påståendet (1a) \iff (2a) är inte sant för oändligdimensionella rum. Operatoren derivation $D = \frac{d}{dx}$ är surjektiv men inte injektiv. Om vi definierar operatoren $P: k[x] \rightarrow k[x]$ “en primitiv funktion” på standardbasen enligt $P(x^d) = \frac{x^{d+1}}{d+1}$ så är matrisen av P :

$$\begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 & \cdots \\ 1 & 0 & 0 & 0 & \cdots \\ 0 & \frac{1}{2} & 0 & 0 & \cdots \\ 0 & 0 & \frac{1}{3} & 0 & \cdots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \ddots \end{bmatrix}$$

P är injektiv men inte surjektiv (alla polynom i bilden saknar konstantterm). Sammansättningen $D \circ P$ är identiteten medan sammansättningen $P \circ D$ ges av matrisen.

$$\begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 & \cdots \\ 0 & 1 & 0 & 0 & \cdots \\ 0 & 0 & 1 & 0 & \cdots \\ 0 & 0 & 0 & 1 & \cdots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \ddots \end{bmatrix}$$

Det kan alltså finnas ensidiga inverser som inte är inverser.